

WZÓR FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 914/19	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z 24 września 2019 r. w sprawie II K 452/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			

obrońca		
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu	

	przypisanego oskarżonemu	
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
	art. 439 k.p.k.	

	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzut		
		zasadny częściowo zasadny	

		niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Wniosek			
	zasadny częściowo zasadny niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<i>Uchylenie wyroku z uwagi na dostrzeżoną z urzędu bezwzględną przyczynę odwoławczą usuwało konieczność rozpoznawania zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego W. R.. Ich rozpoznanie byłoby przedwczesne (art. 436 kpk).</i>			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE			

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.	Bezwzględny powód odwoławczy.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Sąd rejonowy orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu okręgowego.		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.	Sąd rejonowy orzekł w sprawie o czyn należący do właściwości sądu okręgowego, naruszając przepis art. 25 § 1 pkt 2 kpk. Zaistniała przesłanka zastosowania z urzędu art. 439 § 1 pkt 4 kpk.	art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
Organ prokuratorski zarzucił oskarżonym A. L. i W. R. czyn z art. 163 § pkt 1 i § 2			

**kk i art. 165 § 1
pkt 5 i § 2 kk w
zw z art. 11 § 2
kk polegający na
(...)**

**nieumyślnym
spowodowaniu
zdarzenia, które
zagrozało mieniu
w wielkich
rozmiarach,
mające postać
pożaru, działając
na szkodę (...)
sp.j. (...), jak
też działając w
okolicznościach
szczególnie
niebezpiecznych.
Taki opis czynu
i kwalifikacja
prawna
uzasadniała
właściwość
sądu rejonowego
w pierwszej
instancji.**

**Sąd Rejonowy w
Piotrkowie Tryb.
wyrokiem z 24
września 2019 r.
w sprawie II
K 452/18 uznał
obu oskarżonych
za winnych tego,
że działając w
zamiarze
ewentualnym,
wspólnie i w
porozumieniu
sprowadzili
niebezpieczeństwo
dla mienia w
wielkich
rozmiarach w ten
sposób, że będąc
wspólnikami
spółki cywilnej
(...)**

wynajmującymi
lokal oznaczony
numerem (...) z przeznaczeniem
na biuro tejże
spółki cywilnej,
wbrew treści §
2 ust. 2 i §
12 ust. 8 umowy
najmu z dnia
10 listopada 2015
roku, prowadzili
w nim
działalność
niezgodną z
przeznaczeniem
w/w lokalu i z
jego warunkami
technicznymi
dokonując w nim
różnego typu
czynności
inżynierskich, w
tym serwisu
produkowanych
przez siebie
urządzeń o
nazwie
„generator
ozonu” z
wykorzystaniem
przechowywanych
w lokalu cieczy
łatwopalnych
m.in. nafty,
benzyny
ekstrakcyjnej i
alkoholu
etylowego, a
także składując
i wykorzystując
różnego rodzaju
urządzenia
elektryczne o
niepotwierdzonej
sprawności
technicznej,
niezwiązane z
pracami i
czynnościami

biurowymi, a także paląc w w/ w pomieszczeniu papierosy z naruszeniem obowiązującego na terenie całego obiektu zakazu, co stanowiło okoliczności szczególnie niebezpieczne z uwagi na właściwości wykorzystywanych substancji i urządzeń oraz z uwagi warunki techniczne najmowanego lokalu, przy czym w dniu 1 maja 2016 r. pozostawiając bez dozoru jedno z urządzeń elektrycznych wykorzystywanych do opisanej działalności pozaumownej nieumyślnie spowodzili zdarzenie zagrażające mieniu w wielkich rozmiarach pod postacią pożaru, w następstwie którego doszło do znacznego wypalenia wnętrza najmowanego pomieszczenia oraz zniszczenia części wyposażenia obiektu o łącznej

wartości strat
90.953,82 zł na
szkodę (...) **Spółki Jawnej M.
P. i synowie (...)**
z siedzibą w P.,
to jest czynu
wyczerpującego
dyspozycję art.
165 § 1 pkt 5 kk
i art. 163 § 2
kk w zw. z art.
163 § 1 pkt 1 kk
w zw. z art. 11
§ 2 kk i za to
na podstawie art.
165 § 1 pkt 5 kk w
zw. z art. 11 § 3
kk wymierzył im
kary
pozbawienia
wolności,
których
wykonanie
warunkowo
zawiesił.

Oskarżony A. L.
nie odwoływał
się od wyroku,
który wobec
niego
uprawomocnił
się.

Sąd rozpoznający
sprawę ma
obowiązek z
urzędu badania
swojej
właściwości do
rozpoznania
sprawy. W razie
stwierdzenia
niewłaściwości
rzeczowej
zobowiązany jest
do przekazania,
sprawy sądowi
właściwemu (art.

35 § 1 i
2 kpk). Sprawy
o występki z
art. 165 §
1,3,4 kk należą
do właściwości
rzeczowej sądu
okręgowego (art.
25 § 1 pkt 2 kpk).
Sąd rejonowy po
przeprowadzeniu
postępowania
dowdowego i
poczynieniu
dodatkowych, w
stosunku do aktu
oskarżenia,
ustaleń
faktycznych w
zakresie strony
przedmiotowej i
podmiotowej
uznał, iż czyny
oskarżonych
należy
zakwalifikować
m.in. z art. 165
§ 1 kk. Główną
modyfikacją
opisu
przypisanych
czynów
zabronionych było
ustalenie, iż
oskarżeni
działając
umyślnie z
zamiarem
ewentualnym
sprowadzili
niebezpieczeństwo
dla mienia w
wielkich
rozmiarach w
następstwie -
szeroko
opisanego-
działania w
warunkach
szczególnie

niebezpiecznych.

Jak napisano umyślna opcja występku z art. 165 § 1 kk leży w kognicji sądu okręgowego. W takiej sytaucji, jako że sąd rejonowy orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu okręgowego zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 4 kpk i jedynym możliwym rozstrzygnięciem było uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo i rzeczowo, czyli Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb., niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

O właściwości rzeczowej sądu decyduje kryterium obiektywne. Przesądza o niej stan faktyczny, a nie jego ocena

przejawiająca się w kwalifikacji prawnej czynu (zob. wyroki SN: z 17.11.1972 r., III KR 210/72, OSNKW 1973/4, poz. 47, z glosą S. Włodyki, PiP 1972/3, s. 179 i n.; z 20.10.1994 r., II KRN 211/94, OSNKW 1994/11-12, poz. 75).

Decyduje to, jakiego rzeczywiście czynu przestępnego dopuścił się oskarżony, jak czyn ten powinien zostać zakwalifikowany w świetle okoliczności sprawy. Nie jest zaś decydujące w tej mierze przyjęcie przez oskarżyciela błędnej kwalifikacji prawnej czynu. W konsekwencji charakter tego uchybienia wymaga od sądu odwoławczego merytorycznej oceny kwalifikacji prawnej czynu pod kątem właściwości rzeczowej sądu do rozpoznania sprawy. W przypadku

**bowiem, gdy sąd
niższego rzędu
rozpoznał
sprawę należącą
do właściwości
sądu wyższego
rzędu (np. w
wyniku zmiany
kwalifikacji
prawnej czynu),
to podczas
badania
uchylenia z art.
439 § 1 pkt
4 konieczna jest
najpierw ocena,
czy przyjęta
przez sąd
kwalifikacja
prawna czynu
świadcząca o
braku
właściwości
rzeczowej jest
prawidłowa.
Jeżeli taka
kwalifikacja jest
błędna, a przy
przyjęciu
prawidłowej
sprawa pozostaje
we właściwości
rzeczowej sądu
niższego rzędu,
to sąd
odwoławczy
powinien zmienić
zaskarżony
wyrok odnośnie
do tej
kwalifikacji, co
w konsekwencji
prowadzić będzie
do stwierdzenia,
że orzekł jednak
sąd rzeczowo
właściwy (por.
Komentarz do
Kodeksu
postępowania**

**karnego pod red.
D.Świeckiego,
opubl. LEX/el
2019). W
postanowieniu z
17.4.2018, V KK
404/17, Lex
2490935) Sąd
Najwyższy -
odnosząc się do
zarzutu
wystąpienia
sytaucji z art.
439 § 1 pkt 4
kpk - wskazał:
" w sposób
jeszcze bardziej
wyrazisty
sygnalizowane w
kasacji
uchybiecie
miałoby miejsce,
gdyby
orzekający w
sprawie sąd
rejonowy skazał
(...) stosując art.
148 § 1 kk,
przy uznaniu, że
działał on z
zamiarem
pozbawienia
życia
pokrzywdzonego.
Teza ta zawiera
elementy styczne
ze sposobem
wyrokowania w
niniejszym
postępowaniu.**

**Zestawiając te
słuszne poglądy
z realiami
przedmiotowej
sprawy, nie ma
podstaw, aby
powiedzieć, że
problem
sprowadzał się**

**jedynie do
błędnej
kwalifikacji
prawnej czynu
przypisanego
obu oskarżonym,
co dawałoby
możliwość
zmiany
zaskarżonego
wyroku w drodze
poprawy błędnej
kwalifikacji.
Taka sytuacja
miałaby miejsce,
kiedy
kwalifikacja
(zapropozowana
przez
prokuratora i
powielona przez
sąd, czy też
autorstwa sądu)
w sposób
oczywisty nie
współgrałaby z
opisem czynu
przypisanego w
wyroku. Z
ustaleń
faktycznych
poczynionych
przez sąd
rejonowy, które
znalazły
odzwierciedlenie
w modyfikacjach
opisu czynu
wynikało jasno i
wyraźnie, że sąd
rejonowy uznał
wyczerpanie
przez obu
oskarżonych
znamion
występku z art.
165 § 1 kk.
Posługiwał się
bowiem pojęciem
działania "w**

zamiarze ewentualnym", "wspólnie i w porozumieniu" co łączył funkcjonalnie z działaniem w szczególności niebezpiecznych okolicznościach. Taka a nie inna zmiana opisu przypisanego A. L. i W. R. czynu nie była dziełem przypadku, omyłki, a wynikiem procesu myślowego sądu pierwszej instancji, który był przekonany, iż oskarżeni dopuścili się jednak występku z art. 165 § 1 kk, a więc w wariancie umyślnym. Nie była to widoczna gołym okiem omyłka kwalifikacyjna, a przemyślane skazanie za określony występki, należący - niestety do właściwości sądu wyższego rzędu.

Uchylenie z urzędu dotknęło skazanie oskarżonego A. L. na podstawie art. 435 kpk, ponieważ nastąpiło z tych

samych powodów, co uchylenie wyroku wobec W. R., którego obrońca wniósł apelację.

Marginesowo sąd odwoławczy zauważa, iż nieuchylenie wyroku w części dotyczącej A. L. doprowadziłoby do sytuacji, kiedy w obrocie prawnym, w Krajowym Rejestrze Karnym widniałoby skazanie za czyn z art. 165 § 1 kk autorstwa sądu rejonowego, podczas gdy, wyrok w tym przypadku powinien wydać w pierwszej instancji sąd okręgowy.

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

7. PODPIS		